

VIEŠPATIES JĒZAUS KRISTAUS ŽENGIMAS Į DANGŲ (ŠEŠTINĖS)

Visas Bažnyčios gyvenimas teka tarp dviejų įvykių: mūsų Viešpaties įžengimo į dangų ir Jo sugrįžimo į žemę Paskutinio teismo dieną. Tikėdama, kad jos laukimas nėra bergždzias, Bažnyčia gyvena didžios vilties dvasia.

Mes visi pašaukti eiti į dangų paskui Kristų. Jo įžengimas į dangų – mūsų garantas: laukdami ateinant laiko, kai seksime paskui Jį, iš šv. apaštalo Pauliaus Laiško žydams sužinome, kad Kristus, Naujojo Įstatymo Kunigas, tapo amžinuoju mūsų Užtarėju pas Dievą.

Šios dienos kolekta ypač graži. Šiandien į dangų žengia mūsų Atpirkėjas. Tad ar gali viltis, gyvenanti tikinčio krikščionio sieloje, nebūti beribė? Lai jau dabar, dar tebegyvenant žemėje, jo dvasia apsigyvena danguje.

Introitus

Act. 1, 11. Viri Galilæi, quid admirâmini aspiciéntes in cælum? Allelúia: quemâdmodum vidístis eum ascendéntem in cælum, ita véniet, allelúia, allelúia, allelúia.

Ps. 46, 2. Omnes gentes, pláudite mânibus: iubilate Deo in voce exsultatiónis.

Collecta

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum, Redemptórem nostrum, ad cælos ascendísse crédimus; ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eundem Dóminum nostrum...

Lectio

Léctio Actuum Apostolórum. (Act. 1,

Introitas

Apd 1, 11. Galilėjos vyrai, kodėl stebitės, žvelgdami į dangų? Aleliuja; kaip matėte Jį įžengiant į dangų, taip ir ateis, aleliuja, aleliuja, aleliuja.

Ps 46, 2. Visos tautos, plokite rankomis; šlovinkite Dievą džiugesio kupinu balsu.

Kolekta

Meldžiame Tave, visagali Dieve: suteik, kad mes, kurie tikime šią dieną Tavąjį Viengimį mūsų Atpirkėją įžengus į dangų, ir patys danguje dvasia jau apsigyventume. Per Tąjį mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš Apaštaluų darbų knygos.

1–11)

Primum quídem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Iesus fácere et docére, usque in diem, qua, præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, assúptus est: quibus et præbuit se-ípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis et loquens de regno Dei. Et convéscens, præcépit eis, ab Ierosólymis nediscéderent, sed exspectárent promissionem Patris, quam audístis per os meum: quia Ioánnes quidem baptzávit aqua, vos autem baptizabímmini Spíritu Sancto non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte: sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus Sancti in vos, et éritis mihi testes in Ierúsalem et in omni Iudæa et Samaría et usque ad últimum terræ. Et cum hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscepit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt iuxta illos in véstibus albis, qui et dixerunt: Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cælum? Hic Iesus, qui assúptus est a vobis in cælum, sic véniet quemádmodum vidístis eum

(Apd 1, 1–11)

Pirmoje knygoje, Teofiliau, aš pasakojau apie viską, ką Jėzus nuo pat pradžių veikė ir mokė iki tos dienos, kurią buvo paimtas į dangų, pirmiau per Šventąją Dvasią davęs savo išrinktiesiems apaštalams įsakymų. Po savo kančios jis pateikė jiems daugelį įrodymų, kad yra gyvas, per keturiasdešimt dienų jiems rodydamasis ir aiškindamas apie Dievo karalystę. Kartą, bevalgant prie bendro stalo, liepė jiems nepasisalinti iš Jeruzalės, bet laukti Tėvo pažado, – „apie kurį, – tarė jis, – esate girdėję iš mano lūpų; nes Jonas krikštijo vandeniui, o jūs po kelių dienų būsite pakrikštyti Šventąja Dvasia.“ Susirinkusieji ėmė jį klausinėti: „Viešpatie, gal tu šiuo metu atkursi Izraelio karalystę?“ Jis atsakė: „Ne jūsų reikalas žinoti laiką ir metą, kuriuos Tėvas nustatė savo galia. Kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia, jūs gausite jos galybės ir tapsite mano liudytojais Jeruzalėje ir visoje Judėjoje bei Samarijoje, ir lig pat žemės pakraščių.“ Tai pasakęs, jiems bežiūrint, Jėzus pakilo aukštyn, ir debesis jį paslėpė nuo jų akių. Kai jie akių nenuleisdami žiūrėjo į žengiantį dangun Jėzų, štai prie jų atsirado du vyrai baltais drabužiais ir prabilo: „Vyrai galilėjiečiai, ko stovite žiūrėdami į dan-

eúntem in cælum.

Alleluia

Alleluia. Alleluia.

Ps. 46, 6. V. Ascéndit Deus in iubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Allelúia.

Ps. 67, 18–19. V. Dóminus in Sina in sancto, ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem. Allelúia.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secundum Marcum. (Marc. 16, 14–20)

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Iesus: et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et dixit eis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui crediderit et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non crediderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia eicient: linguis loquéntur novis: serpéntes tóllent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt. Et Dóminus quidem Iesus, postquam locútus est eis, assúptus est in cælum, et sedet a dextris Dei. Illi autem profécti, prædicavérunt ubique, Dómino cooperánte, et sermó-

gų? Tasai Jėzus, paimtas nuo jųsų į dangų, sugriš taip pat, kaip esate įj matę žengiant į dangų.“

Aleliuja

Aleliuja. Aleliuja.

Ps 46, 6. V. Žengė Dievas, apsuptas džiūgavimų, ir Viešpats, lydimas trimito balso. Aleliuja.

Ps 67, 18–19. V. Viešpats Sinajuje, savo šventykloje; kildamas aukštyn, Jis išsivedė belaisvius. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Markų tęsinys. (Mk 16, 14–20)

Anuo metu: Galop pasirodė Vie nuolikai, kai jie sėdėjo už stalo, ir priekaištavo jiems už netikėjimą bei širdies kietumą, kad netikėjo tais, kurie buvo matę jį prisikėlusį. Ir jis tarė jiems: „Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją visai kūrinijai. Kas įtikės ir pasikrikštys, bus išgelbėtas, o kas netikės, bus pasmerkta. Kurie įtikės, tuos lydės ženklai: mano vardu jie išvarinės demonus, kalbės naujomis kalbomis, ims plikomis rankomis gyvates ir, jei išgertų mirštamų nuodų, jiems nepakenks. Jie dės rankas ant ligonių, ir tie pasveiks.“ Baigęs jiems kalbėti, Viešpats Jėzus buvo paimtas į dangų ir atsisėdo Dievo dešinėje. O jie iškeliaavę visur skelbė žodį, Viešpačiui drauge veikiant ir jų žodžius patvirtinant ženklais,

nem confirmánte, sequéntibus signis. | kurie juos lydėjo.

Offertorium

Ps. 46, 6. Ascéndit Deus in iubilatióne, et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Secreta

Súscipe, Dómine, múnera quæ pro Fílii tui gloriósa Ascensióne deférimus: et concéde propítius; ut a præsentibus perículis liberémur, et ad vitam perveniámus ætéram. Per eundem Dóminum nostrum...

Præfatio de Ascensione Domini

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus: per Christum, Dominum nostrum. Qui post resurrectionem suam omnibus discipulis suis manifestus apparuit et, ipsis cernentibus, est elevatus in cælum, ut nos divinitatis suæ tribueret esse participes. Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus cumque omni militia cælestis exercitus hymnum gloriæ tuæ canimus, sine fine dicentes: Sanctus.

Communio

Ps. 67, 33–34. Psállite Dómino, qui ascéndit super cælos cælórum ad Oriéntem, alleluia.

Ofertorijus

Ps 46, 6. Žengė Dievas, apsuptas džiūgavimų, ir Viešpats, lydimas trimito balso, aleliuja.

Sekreta

Priimk, Viešpatie, atnašas, kurias dėl Tavojo Sūnaus garbingo Žengimo įteikiame, ir maloningai suteik, kad būtume išlaisvinti iš esamų pavojų ir pasiektume amžinąjį gyvenimą. Per Tąjį mūsų Viešpatį...

Viešpaties Žengimo į dangų pefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, mums visada ir visur Tau dėkoti, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve per Kristų mūsų Viešpatį. Kuris po savo prisikėlimo saviesiems mokiniams regimu pavidalu pasirodė ir jiems matant buvo paimtas į dangų, kad mums suteiktų būti savojo dieviškumo dalininkais. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis, ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas.

Komunija

Ps 67, 33–34. Giedokite šlovės giesmę Viešpačiui, kuris žengė virš aukščiausiųjų dangų į Rytus, aleliuja.

Postcommunio

Præsta nobis, quæsumus, omnípotens et miséricors Deus: ut, quæ visibílibus mystériis suménda percépi-mus, invisíbili consequámur efféctu.
Per Dóminum nostrum...

Postkomunija

Suteik mums, meldžiame, visagali ir gailestingasis Dieve, kad tai, ką matomais slėpiniais gavome, nematomu vaisiumi mus paveiktų. Per mūsų Viešpatį...